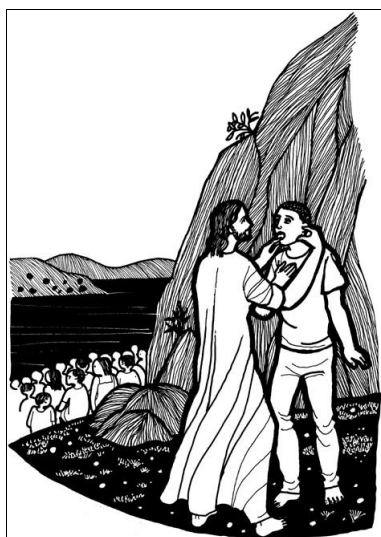

23ste zondag door het jaar

Markus vertelt voor vandaag het verhaal over een man die van zijn doofheid werd bevrijd toen hij Jezus om hulp vroeg en Hij hem aanraakte. Het zal duidelijk zijn dat dit voorval niet de aandacht en nieuwsgierigheid hoeft te wekken van een kno-arts; het gaat over iets anders. Feiten zijn op zich kaal en leeg. De betekenis van een

feit geeft daaraan zijn waarde. Het gaat daarbij om openheid, eerder nog over de voorwaarden voor communicatie, om gebed, om vertrouwen. En als je je bevrijd voelt, wat doe je dan daarmee? De 'achtergrondmuziek' vinden we in de eerste lezing bij Jesaja, die vertelt over wat de Messias allemaal kan en wat je van Hem verwachten mag.

Kortom, heeft wat je aan bevrijding overkomt, een plaats in je leven?

Thema: "Dat we open gaan ..."

EERSTE LEZING uit de profetie van Jesaja^(35,4-7a)
Spreek tot allen die de moed verloren hebben: 'Vat moed en vreest niet: Uw God komt om de wraak te voltrekken, God komt om te vergelden en om u te redden. Dan gaan de ogen van de blinden weer open en zullen de oren van de doven geopend worden. De lamme zal springen als een hert en jubelen zal de tong van de stomme. Ja, in de steppe zullen beken ontspringen, rivieren in de woestijn. De dorre vlakte wordt een vijver, het dorstige land één waterbron.'

Tweede lezing uit het heilig evangelie van Jezus Christus volgens Markus^(7,31-37)
In die tijd vertrok Jezus uit de streek van Tyrus en begaf zich over Sidon naar het meer van Galilea, midden in de streek van Dekápolis. Men bracht een doofstomme bij Hem en smeekte Hem dat Hij deze de hand zou opleggen. Jezus nam hem terzijde, buiten de kring van het volk, stak hem de vingers in de oren en raakte zijn tong met speeksel aan. Vervolgens sloeg Hij zijn ogen ten hemel, zuchtte en sprak tot hem: 'Effeta', wat bete-

kent: Ga open. Terstond gingen zijn oren open en werd de band van zijn tong losgemaakt zodat hij normaal sprak. Hij verbood het aan iemand te zeggen; maar met hoe meer nadruk Hij dat verbood, des te luider verkondigden zij het. Buiten zichzelf van verbazing riepen zij uit: 'Hij heeft alles wel gedaan, Hij laat doven horen en stommen spreken.'

OVERWEGING

Vandaag, dierbare mensen, begin ik meteen zonder een inleiding uit het dagelijks leven, met u te vragen of u het evangelieverhaal herkent, – ik bedoel niet of u ooit hebt gezien dat een doofstomme genezen werd, want dat zal niet, maar in een andere zin: "Hebt u zich wel 'ns plotseling en onverwacht bevrijd gevoeld zodat ongeveer alles wat u belastte, wat onhaalbaar leek, wat als een grauwe waas over uw leven lag, ... dat dat opeens allemaal verdween en dat uw leven zozeer veranderde dat het nooit meer zou als vroeger.

Dat zijn vragen die we hier in de kerk best kunnen stellen, want God gaat in en uit het hart van de mens op zijn initiatief. Maar stelt u zich eens voor dat je zo'n vraag stelt op een verjaardagsavond of op je werk of op school. Dan zal je omgeving je vreemd aankijken en wanneer je aandringt, je laten weten dat je niet hebt te vragen naar dingen van iemands persoonlijk leven. Want godsdienst en geloof zijn in onze cultuur verdreven uit het openbare leven. Over geloof praat je niet in de openbare ruimte of indien toch, dan alleen met mensen die je vertrouwd zijn. Desondanks presenteert de EO zowat elke week getuigenissen van mensen die vertellen dat zij zich door Christus voelen aangeraakt waardoor hun geest geopend werd. Ergernis aan die getuigenissen is niet zeldzaam, want (weet u wel) als er een camera bij is en mensen voor het programma zijn geselecteerd, ... is 't dan echt, is 't authentiek of is het religieuze reclame? Ofwel je denkt aan wat je zelf voor je geloof over hebt, dan kan een getuigenis snel onecht, zelfs arrogant óverkomen.

Dierbare mensen, allereerst geldt dat het geloof een gave is: je geloof ontvang je; je hebt daarop geen aanspraken. Thomas Merton schrijft ergens: geloofservaring krijg je nooit met een berekenend plan. Het geloof is je dikwijls een nacht, een strijd, een getob, een verlangen naar openheid voor wat het kennelijk te bieden heeft. Weet u wel: de eeuwige vraag waarom de één wel en de ander niet? En ook: ben je doof voor wat zo helder lijkt te klinken voor een ander? Met andere

woorden: is je vraag een teken van ongeloof door een gebrek aan openheid? Of is het een gevoelskwestie, een stille ervaring? En als dat laatste zo is, wat doe je er dan mee? Je verlangt en bidt er misschien voor, dat je opeens begrijpt wat je hoort en het ook nog aanvoelt.

Dierbare mensen, ik kom daar straks op terug, want eerst wilde ik even uw aandacht voor een detail dat u mogelijk is ontgaan, nl. dat Jezus die doofstomme ter zijde neemt. Hij haalt hem buiten de kring en de vraag is: waarom vertelt Marcus dat erbij? Misschien dat hij erop wil wijzen, dat door Jezus aangeraakt worden een persoonlijke zaak is tussen Hem en jou. Het wonder van het geloof is er niet vanwege de omstanders, maar het wonder gebeurt doordat Jezus jou even terzijde neemt. En als je Hem dan hoopvol aankijkt om te worden verlost van wat je leven belast, dan kan het zijn, dat je je door Hem aangeraakt voelt, – dat wil zeggen: dat je plots getroffen wordt door het geloof, dat er een God bestaat die jou nabij is. Of je er dan van wilt getuigen, is een andere kwestie, waarvoor onze cultuur een hele rij sociale directieven stelt (want getuigen mag niet zomaar, zoals we zagen).

Dierbare mensen, met wat we in dit zijstraatje even hebben gezien, kom ik terug bij de vraag: Wat doe je met je geloofservaring? Wat doe je met het moment, het ondeelbare ogenblik misschien waarop je door Gods nabijheid wordt getroffen, of (bijbels uitgedrukt) door Hem wordt aangeraakt? Hou je je ervaring voor jou zelf, een onderonsje tussen God en jou? Hoeft niemand het te weten? ... of, zou het kunnen zijn, dat er in je religieuze ervaring ook altijd een zendingsopdracht zit?

Dierbare mensen, ik laat die vraag bij u. Ik weet het antwoord voor een ander niet, trouwens nauwelijks voor mijzelf. Maar het is onbetwifelbaar dat elke gelovige, ook elke zo-nu-en-dan-gelovige, jong of oud, geletterd of niet, religieuze ervaringen kent, dat wil zeggen: het verlangen naar iemand die jou en alles wat bestaat, overstijgt en bij Wie je je geborgen voelt. Het is ook bekend dat daarover (zeker in onze cultuur en vooral onder jongere mensen) niet gauw wordt gepraat, uit angst voor niet geheel vol te worden aangezien. Het minste dat je doen kunt, is die ervaring in jezelf toelaten, er tijd voor vrij maken, haar in stilte te beschouwen; het is een vorm van mediteren. Maar, zoals ik al zei, zit er ook een zending is uit dankbaarheid dat je openheid jou gegeven werd? Je mag dan bedenken, dat Jezus die doofstomme vanaf het moment dat hij praten kon, het niet meer voor zich kon houden en wat hem overkwam begon rond te bazuinen.

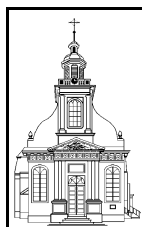
Misschien geldt dan ook voor jou: eerst even met wat je meemaakt tot rust komen, ... tot het moment waarop je zover bent, dat je je bewonde-

ring en liefde uitdraagt naar een ander die van geestelijke armoede almaar op een houtje zit te bijten en uitziet naar een openheid zoals jij die zelf ontving.

De afloop van het verhaal staat ons voor ogen. Hij laat zich door Jezus meenemen en aanraken met als resultaat is, dat zijn zwijgzaamheid werd doorbroken. Hij praat niet over politiek, niet over de beurs, de waan van de dag, niet over de dingen van de wereld, maar over wat hem overkomen is. Hij begint de mensen om hem heen luid en duidelijk te vertellen over die man uit Nazareth. Jezus verbiedt hem het aan anderen te vertellen, ... misschien, dierbare mensen, dat dat betekent, dat je persoonlijke relatie tot God niet terecht mag komen in de sfeer van de sensatie. Het is iets tussen jou en Hem.

Hoe dan ook, de man uit het verhaal is niet te houden. Hij doet wat met zijn geloofservaring, voor zichzelf, maar hij draagt het ook uit. Iedereen mag het horen, ja, moet het horen, want jouw geloofservaring is niet voor jou alleen, maar is ook altijd zending opdat de openheid aan jou gegeven, ook voor anderen bereikbaar wordt. We mogen met z'n allen open gaan zoals ooit in oerkerk van de eerste eeuw gebeurde en misschien nog altijd, vandaag of morgen, voor wat je uitstraalt als samen bent met anderen.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Petrus' banden
Driebergen-Rijsenburg, 9 september 2018
© Frans E.M. Verhaar pr.